

Høringsuttalelse

Norsk Studentunion
-stiftet 1936 -

Thorvald Meyers gate 7, 0555 Oslo
Tlf: 22044950. Fax: 22044969
E-post: nsu@studenthuset.no
Nett: www.nsu.no

NOU 2003: 25

Ny lov om universiteter og høyskoler

Høringsuttalelse fra Norsk Studentunion

Generelle kommentarer

Tidspunkt for lovreform

NSU ser at dette er en viktig og betydningsfull utredning, men vi mener det er uheldig med en slik omfattende lovreform i en tid da kvalitetsreformen skal implementeres og evalueres. Vi ser på det som lite hensiktsmessig å starte en ny reform innen norsk høyere utdanning før kvalitetsreformen er fullstendig implementert og grundig evaluert. Dette betyr ikke at vi ikke ser det som fordelaktig å regulere offentlige og private institusjoner med samme lov, men at det er på tide å gi institusjonene et pusterom for å innføre de tiltak som allerede er satt i gang. Vi finner derfor at det i denne omgang var uheldig å gi utvalget et bredere mandat enn å samregulere private og offentlige institusjoner. Vi har behandlet utredningen i sin helhet, med kommentarer til alle de punktene hvor vi finner at dette er påkrevd.

Gratisprinsippet

Gratisprinsippet er grunnpilaren i ideen om lik rett til utdanning. NSU støtter derfor en lovfesting av dette prinsippet, men kan ikke se at flertallets forslag ivaretar gratisprinsippet på en tilfredsstillende måte. Forslaget er i realiteten kun en regulering av når institusjonene kan kreve egenbetaling fra studentene, og ikke en lovfesting av gratisprinsippet. Mindretallets forslag er langt bedre og gir klarere retningslinjer, men er heller ikke et fullgodt alternativ. Både mindretallet og flertallet mangler en utredning av hva gratisprinsippet innebærer, og har dermed ikke fulgt opp mandatet. NSU ønsker derfor en merknad fra Stortinget som utdyper hva en institusjon kan ta betaling for. Innføring av egenbetaling vil kunne utestenge økonomisk svake grupper fra høyere utdanning, og dermed bidra til å øke sosiale skiller og hindre sosial mobilitet, ettersom høyere utdanning er et av de viktigste virkemidlene vi har for å skape sosial utjevning. NSU mener at det er den enkeltes innsats og evner som eventuelt bør sette begrensninger, ikke økonomiske forutsetninger. Derfor er det viktig at forhold rundt gratisprinsippet blir grundig utredet, noe NSU mener utvalget ikke har gjort. Utvalget har blant annet ikke innhentet studentenes synspunkter rundt gratisprinsippet. Dette har resultert i at saker som inndrivning av kopi- og papirpenger ved institusjonene ikke har blitt diskutert av utvalget i utredningen. Dette er spesielt problematisk etter innføringen kvalitetsreformen. Reformens økte fokus på obligatoriske innleveringer vil i realiteten pålegge studenter studieavgift ved de institusjonene som tar betalt for utskrifter og kopiering.

Studentorganisering

NSU er positiv til at de private institusjonene ved lov pålegges å ta et større ansvar for studentorganene enn det de har i dag. På den annen side er det beklagelig at lovteksten ikke lenger inkluderer et krav til å opprette og få finansiert studentorgan ved alle avdelinger og på alle nivå. Bare ved å ha studentorganer på alle nivåer kan man sikre den representativiteten et studentdemokrati må ha.

Minimumskravene til hva som er tilfredsstillende tilrettelegging for studentorganisering kommer godt frem i merknaden, men dette er tilrettelegging som slik NSU ser det *skal* være tilstede, og ikke *bør*. Videre burde lovteksten stille klare krav til demokratiske prosedyrer ved valg til studentorganene slik det gjøres i gjeldende lov for universiteter og høyskoler.

NSU motsetter seg på det sterkeste forslaget om å fjerne den lovfestede retten til 20 % studentrepresentasjon og minimum to studentrepresentanter i alle organer med beslutningsmyndighet. Vi vil gå nærmere inn på studentrepresentasjon under kommentarene til § 3-5.

Videre vil NSU også peke på sammenhengen mellom studentdeltakelse i høyere utdanning og Bologna-prosessen. På generelt grunnlag merker NSU seg at utvalget dessverre

ikke ser ut til fullt ut å ha forstått Bologna-prosessen oppbygging og betydning. Under punkt 4.3.5.1 presenteres for eksempel Bologna-prosessen feilaktig ved at det bare refereres punktvis til de seks målsetningene i Bologna-erklæringen, og ikke også til de tre målsetningene som ble lagt til på ministerkonferansen i Praha i 2001. Dette er feil, ser man for eksempel på Berlin-kommunikatet vedtatt i september 2003 går det fram at de til sammen ni punktene har lik status. I Berlin ble for øvrig også et tiende punkt lagt til: sammenhengen mellom høyere utdanning og forskning. Ett av de tre punktene som ble lagt til på ministerkonferansen i Praha er viktigheten av studentdeltakelse i høyere utdanning. Dette er et felt hvor Norge tradisjonelt har vært en pådriver internasjonalt, så også i Bologna prosessen; UFD var blant annet initiativtaker og arrangør for et offisielt Bologna-oppfølgingsseminar om studentdeltakelse i høyere utdanning i juni 2003. I kommunikatet vedtatt på ministerkonferansen i Berlin i september fastslås det også at studenter er likeverdige partnere i høyere utdanning, og ministrene understreker betydningen av studentdeltakelse på alle nivåer. I tillegg tildeles Norge et spesielt ansvar for den videre prosessen fram mot den neste ministerkonferansen i Bergen i 2005. På denne bakgrunn framstår Ryssdal-utvalgets innstilling om både å redusere studentrepresentasjonen i styrer og utvalg, og institusjonenes ansvar for å tilrettelegge for de lokale studentdemokratiene, som både inkonsekvent og direkte uheldig. Samtidig som resten av Europa tar et viktig skritt fram, foreslås det at Norge skal ta et skritt tilbake.

Tilknytningsform

NSU mener at som forvaltningsorgan med særskilte fullmakter kan de høyere utdanningsinstitusjonene få de nødvendige økonomiske og faglige friheter.

Flertallet argumenter for sitt valg av organisasjonsmodell ved å peke på hensynet til akademisk frihet, og et ønske om å unngå detaljstyring fra departementet. I de tilfeller hvor det er behov for politisk styring vil dette kunne gjøres gjennom statsbudsjettet, hevdes det. I så måte kan det være interessant å se til Danmark, hvor en ny organisasjonsmodell ikke ulik flertallets forslag nylig er innført. I Danmark ser man nemlig nå en situasjon hvor rektorene klager på politisk detaljstyring gjennom budsjettet, samtidig som ansvaret har blitt flyttet fra politiske myndigheter til institusjonsstyrene. En slik uheldig kombinasjon av detaljstyring og ansvarsfraskrivelse er på ingen måte ønskelig.

GATS-forhandlingene i WTO om handel med utdanningstjenester er en komplisert og delvis uklar prosess. Et sentralt uklarhetsmoment i forhandlingene er i hvilke tilfeller offentlig diskriminering skal være tillatt, med andre ord i tilfellet høyere utdanning i hvilke tilfeller det offentlige skal ha mulighet til å finansiere visse utdanningsinstitusjoner, men ikke andre. I henhold til det nåværende avtalerammeverket skal dette gjelde "tjenester som ytes under utøvelse av offentlig myndighet". Slik NSU ser det gjør flertallet i utvalget en forhastet og risikabel slutning når det legger til grunn at en eventuell omorganisering av de statlige institusjonene til selveiende institusjoner ikke bringer forholdet til GATS-reglene i en annen stilling. Dette fordi GATS-prosessen avtalerammeverk ikke på langt nær er fullført, og fordi det på ingen måte hersker full enighet i forhold til hvor grensene skal gå for hvilke former for offentlig forskjellsbehandling som skal være tillatt.

NSU mener at utdanning overordnet er det offentliges ansvar, og at departementet derfor skal være øverste myndighet for de høyere utdanningsinstitusjonene. Videre mener NSU at private utdanningsinstitusjoner utgjør et supplement til det offentlige tilbudet, og vi er kritiske til at dette ikke lenger er nevnt i loven.

NSU tror ikke det vil være hensiktsmessig å la tilknytningsformen for institusjonene være valgfri, da dette vil fremtvinge en forskjellsbehandling av institusjonene. Hvis det skal skje en statlig styring av institusjonene i et system med blandete tilknytningsformer må noen

bli styrt ved aktiv innblanding, mens andre må bli styrt gjennom passiv innblanding. Dette er ikke heldig.

De momentene vi trekker frem ovenfor ligger til grunn for at NSU støtter mindretallets forslag til tilknytningsform.

Styret

NSU er skeptiske til flertallets innstilling om at de selveiende stiftelsene skal ha selvsupplerende styrer med eksternt flertall. Dette mener vi er svært uheldig.

For det første frykter vi at et slikt styre ikke vil ha tilstrekkelige tette kontakter til fagmiljøene på institusjonen til fullt ut å kunne utnytte de sterke sidene ved institusjonenes fagmiljø.

For det andre er NSU beskymret for at et slikt styre kan bli selvsupplerende i den grad at styrevervene går på omgang blant få personer. Dette vil ikke skape tilpasningsdyktighet institusjoner.

For det tredje vil et styreflertall som utpeker seg selv ikke stå til ansvar overfor noen. NSU mener det er uheldig at styret får så stor makt som utvalgsflertallet legger opp til, når denne makten ikke blir tilstrekkelig demokratisk kontrollert og balansert. Dette vil bli nærmere tatt opp under flertallets §11-1 og mindretallets §9-1.

NSU vil også påpeke at vi er fornøyde med dagens styresammensetning. Vi har positive erfaringer med at ingen grupperinger i styret alene har flertall.

Studentvelferd

NSU merker seg utvalgets kommentarer om institusjonenes ansvar for studentvelferden, og at det her åpnes for at det operasjonelle ansvaret kan tilfalle institusjonene. NSU ser det som et viktig prinsipp at studentene er premissleverandører for studentvelferden gjennom mulighet for styreflertall i samskipnaden institusjonen er tilknyttet. For å sikre et velferdstilbud som gir alle muligheten til å studere, har NSU mer tro på studentstyring av tilbudet framfor at institusjonene i større grad får kontroll. NSU mener at alle utdanningsinstitusjoner skal være pålagt ved lov å være tilknyttet en studentstyrt samskipnad. Institusjonene skal normalt ikke kunne søke fritak fra denne ordningen, og må kunne stille fristasjon til disposisjon for samskipnadens virksomhet.

NOKUT

NSU ser at NOKUT vil kunne komme til å bli en sentral premissleverandør for utdanningssektoren gjennom å være tillagt to viktige funksjoner, nemlig akkrediteringsmyndighet og ansvar for kvalitetssikringssystemer. Akkrediteringsarbeid er åpenbart viktig, men det er ansvaret for institusjonenes kvalitetssikringssystemer som gir NOKUT en reell mulighet til å legge føringer på kvaliteten i høyere utdanning. Ved å ha ansvaret for å utvikle og kontrollere kvalitetssikringssystemene ved institusjonene kan NOKUT bli en pådriver for institusjonenes kvalitetssystemer. Det er viktig at NOKUT i utførelsen av denne oppgaven ikke bare kontrollerer utviklingen av institusjonenes kvalitetssikringssystem men også evaluerer hvordan disse fungerer, samt jevnlig evaluerer sine egne kvalitetssikringsrutiner. Dette vil sikre at NOKUT blir det sentrale organet for kvalitetssikring man trenger i høyere utdanning.

NSU ønsker en bedre studentrepresentasjon i styret og komiteene i NOKUT. I *Lov om Universiteter og Høyskoler* har man hittil hatt, og forhåpentligvis vil man også fortsette å ha i nytt lovverk, bestemmelser som gir studentene rett til 20% representasjon og minimum 2 studentrepresentanter i styrer og utvalg på alle nivåer innad på institusjonene. NSU ser det som naturlig at dette prinsippet også videreføres i det organet som skal kontrollere, akkreditere og kvalitetssikre de samme institusjonene.

Vi henviser forøvrig til vår merknad til § 2-1.

Mangel på vektlegging av samarbeid og utydelig begrepsbruk

NSU mener at utvalget ikke har tatt inn over seg det samarbeidet som må ligge til grunn mellom institusjonene for å sikre en internasjonal høy kvalitet på undervisningen og forskningen i et befolkningsfattig land som Norge. Vi mener det er blitt lagt for stor vekt på konkurranse mellom institusjonene og vi frykter at dette vil være til hinder for mellominstitusjonelt samarbeid. Videre mener vi at utvalget i sitt utredningsarbeid har synset mye uten å legge skikkelig argumentasjon til grunn. Ett eksempel på dette er når utvalgets flertall beskriver dagens styresystem, for så å forkaste modellen på grunnlag av at den er ”i strid med moderne lederprinsipper”. Utvalget har også ofte vært inkonsekvent i begrepsbruk, da spesielt i veksling mellom begrepene ”evaluering” og ”vurdering” av studenters måloppnåelse.

Også i detaljeringsgrad har utvalget vært inkonsekvent gjennom hele lovforslaget.

Kommentarer til den enkelte lovbestemmelse

§1-1

NSU er positiv til både innholdet og prioriteringen i paragrafen. Behovet for et bredt samarbeid bør imidlertid poengteres, enten gjennom en formulering i selve bestemmelsen eller via merknad. Ellers mener vi at det er viktig å få ordfestet sektorens oppgaver.

§1-4

NSU er positiv til paragrafen som helhet, men vi er skeptiske til den som en prioritert liste over tilgjengelige virkemidler. Dette gjelder spesielt punkt 3. Vi mener at både punkt 4 og 6 bør ha høyere prioritet blant institusjonenes virkemidler enn ekstern inntjening av driften.

§1-5

NSU er positiv til at det skal inngås særavtaler mellom departementet og institusjoner som har særskilte ansvarsområder. Slik vi ser det kan slike avtaler fremme et klarere ansvarsforhold for slike spesielle områder. Dette er særskilt viktig ved den nasjonale dimensjoneringen av profesjonsstudier.

§1-6

Vi mener dette er en viktig paragraf for sikringen av akademias faglige og kunstneriske frihet, men til punkt nummer 3 deler vi mindretallets syn.

§1-7

NSU mener at ”kvalitetssikringssystem og kvalitetsutviklingssystem” er betegnelsen som må brukes, ikke bare ”kvalitetssikringssystem”. Vi henviser til vår merknad til §2-1.

§2-1

1. Det bør være to studenter med stemmerett i NOKUTs styre. Erkjennelsen av viktigheten av studenters medvirkning for i kvalitetssikringssystemer kommer til uttrykk når det i loven pålegges institusjonene å ha med studentevaluering i sine systemer. NSU ser det da som uheldig at denne erkjennelsen ikke gjenspeiles i NOKUTs styre. Vi mener videre at 20%-prosentregelen skal gjelde for hele sektoren og ikke bare for institusjonene.

2. NSU er svært positiv til kravet om åpenhet i saksbehandlingen i NOKUT. Dette vil hindre at institusjoner som søker akkreditering kan forsøke å skjule forhold på grunn av konkurranse.

3. Vi vil påpeke viktigheten av at NOKUT skal fungere som en pådriver for utviklingen av kvalitet i norsk høyere utdanning. Vi mener dette skal være den prioriterte oppgave til NOKUT, spesielt etter første akkrediteringsrunde.

§2-5

NSU er positiv til at alle institusjoner kan pålegges deltagelse i Samordna opptak. Dette er viktig for å sikre lik rett til utdanning. Samtidig vil vi poengtere viktigheten av at departementet kan styre opptak til alle institusjoner ved forskrift. Dette er viktig for å sikre at ingen institusjoner kan sile studentmassen etter eget for godtbeffinnende. Av disse hensyn ønsker NSU at å erstatte tredje ledd med følgende formulering:

"Høyere utdanningsinstitusjoner kan, etter godkjenning fra departementet, fastsette spesielle opptakskrav når hensynet til gjennomføring av studiet gjør dette nødvendig."

NSU mener videre at bruken av spesielle opptakskrav kun skal brukes der hvor det er helt nødvendig med en grunnkompetanse utover generell studiekompetanse for å kunne begynne studiet.

§2-7

NSU mener dette er viktige tiltak for å sikre lik rett til utdanning og en god gjennomstrømning av studenter i høyere utdanning. Videre påpeker vi viktigheten av departementets rett til å pålegge institusjonene å samordne sin praksis.

§2-8

NSU mener at det må brukes eksterne sensorer ved muntlige eksamener på alle nivå, ikke bare ved høyere grad. Det er bare i tilfeller hvor det blir svært uhensiktsmessig å bruke ekstern sensor at dette kan fravikes. Videre mener vi at ved brudd på treukersregelen for sensur, skal årsaken dokumenteres på en grundig og tilfredsstillende måte for de involverte studentene. NSU mener § 2-8 må hete *Vurderingsform*, og at dette begrepet skal brukes konsekvent gjennom lovteksten.

§2-9

Retten til å gå opp som privatist er grunnleggende i prinsippet om lik rett til utdanning, og må derfor sikres på alle offentlige institusjoner. For å sikre at det er reellt mulig for alle å gå opp som privatist, skal det ikke være mulig å kreve betaling utover direkte merkostnader ved å arrangere eksamen for privatister. NSU mener at departementet skal fastsette retningslinjer for hva det kan tas betalt for i forbindelse med å avholde slik eksamen.

§3-1

NSU er svært misfornøyd med de "mindre" endringene utvalget har foretatt. Vi mener det skal ligge et klart krav til demokrati til det høyeste studentorganet ved en institusjon. NSU foreslår at første setning i §3-1 omformes til:

"Ved høyere utdanningsinstitusjoner skal det opprettes et studentorgan for å ivareta studentenes interesser og fremme studentenes synspunkt overfor institusjonens styre.

Tilsvarende kan studentene ved den enkelte avdeling eller grunnenhet opprette studentorgan for denne."

NSU mener at i saker som vedrører studentene skal studentorganet ha mulighet til å behandle og uttale seg om saken. Hvis så ikke har skjedd vil studentene på det aktuelle nivået kunne kreve saken utsatt til studentene har fått uttalt seg.

Der må også være nedfelt i lov at institusjonene skal tilby studentdemokratiene tilstrekkelige midler til drift.

§3-3

NSU mener arbeidsmiljøloven må gjelde i sin helhet for studenter. Vi mener også at det er svært uheldig at det er tatt inn formuleringer som “så langt det er mulig” i lovteksten om læringsmiljø. NSU mener også at det må presiseres at styret har ansvaret for det fysiske og psykososiale læringsmiljøet og må samarbeide med studentsamskipnadene for å gjennomføre dette slik det står i den gamle loven.

§3-4

NSU mener at læringsmiljøutvalgene minimum må sikres den samme myndighet som de har ved dagens lov.

§3-5

NSU motsetter seg fjerningen av 20% studentrepresentasjon og regelen om minimum to studentrepresentanter i alle organer med beslutningsmyndighet. Denne regelen sikrer god studentrepresentasjon i alle organer. Vi kan ikke godta at 20%-regelen kun er tatt inn via særmerknader til loven. NSU mener at lovteksten burde lyde som følgende:

”I alle organ ved institusjonen som har bestemmende myndighet eller innflytelse over forhold som angår studentenes interesser skal det være minst 20% studentrepresentasjon og minimum 2 studenter. Det delegerende organ kan ved enstemmighet fravike dette.”

Vi vedkjenner at det er enkelte organ som av diverse hensyn bør være av mindre størrelse. Derfor har vi åpnet for at organ på 7 eller mindre medlemmer kun trenger å være en studentrepresentant, men det må være åpent for at det kan møte to studenter med tale- og forslagsrett i slike organer for å sikre at studentenes synspunkter kommer frem.

§3-8

NSU mener at det er viktig at departementet skal fortsette som siste klageinstans, dette for å sikre en objektiv og lik vurdering i hele sektoren. Vi ser likevel positivt på at det opprettes egne klageorgan ved den enkelte institusjon slik at styret ikke skal behandle slike saker.

§4-1

NSU mener at en klagenemnd på tre personer i alle tilfeller er for lite, og det alltid skal være en studentrepresentant tilstede for at nemnden skal være vedtaksdyktig. For øvrig henviser vi til vår merknad til §3-5 hvor vi foreslår en bestemmelse angående studentrepresentasjon. NSU kan ikke godta at utfallet av like klagesaker varierer fra institusjon til institusjon.

§4-3

NSU mener man gjennom hele paragrafen bør erstatte ”karakterfesting” med ”vurderingen” og ”karakteren” med ”vurderingsuttrykket”.

§5-1

NSU mener generelt at styrer på fem medlemmer er for lite, men vi ser at det kan være hensiktsmessig ved mindre institusjoner som er mer ensartet i sin virksomhet å ha mindre styrer enn 11 medlemmer. Vi henviser videre til vår merknad til §3-5.

§6-1

NSU støtter mindretallet i å beholde tjenestemannsloven for vitenskapelige ansatte, da dette er en naturlig konsekvens av å beholde institusjonene som forvaltningsorgan.

NSU vil imidlertid påpeke at det bør stilles strengere krav til den pedagogiske kompetansen som tjenestemenn med undervisningsplikt har. Dette bør inn som en særbestemmelse for statlige høyere utdanningsinstitusjoner.

§6-3

NSU mener at det må nedfelles i lov at prøveforelesninger skal benyttes som del av ansettelsesprosedyren til stillinger med undervisningsplikt. Det skal være minst én studentrepresentant fra ansettelsesutvalget tilstede under prøveforelesningen. Vi henviser til vår merknad til §3-5.

§6-4

NSU støtter mindretallets innstilling og merknader til denne paragrafen.

§7-1

NSU mener gratisprinsippet skal lovfestes ved følgende formulering:

"Norsk høyere utdanning skal være gratis for studentene ved alle statlige utdanningsinstitusjoner."

Studentene får med dette rett til gratis utdanning, og unngår dermed å bli en salderingspost for institusjonene. Det blir opp til institusjonene i samarbeid med staten å dekke utgiftene. Dette vil ikke si at Stortinget bindes opp i behandlingen av statsbudsjettet hvert år, ettersom studentene blir gitt en rettighet i forhold til de som tilbyr utdannelsen, altså institusjonene. Det er for øvrig heller ikke grunnlovsstridig å binde opp Stortinget i budsjettforhandlingene, noe som blir brukt som argument mot en slik formulering, da dette allerede gjøres av for eksempel dagens trykkelov.

Flertallets §8-1 og mindretallets §8-1

NSU mener at som forvaltningsorgan med særskilte fullmakter kan institusjonene få de nødvendige økonomiske og faglige friheter. Vi støtter derfor mindretallets forslag til bestemmelse. Dette er kommentert ytterligere i våre generelle kommentarer.

Mindretallets §8-2

NSU er positiv til denne paragrafen da den klargjør ansvarsforholdet mellom stat og institusjon.

Flertallets §11-1 og mindretallets §9-1

NSU mener at dagens styresammensetning fungerer bra. Vi ser ingen grunn til at det skal innføres eksternt styreflertall. Videre mener NSU at det er uheldig å endre styresammensetningen før dagens ordning er tilstrekkelig evaluert. Vi tror dagens sammensetning – som mindretallet ønsker å beholde – er den beste med hensyn til tilpasningsdyktighet og utnyttelse av fagmiljøene tilknyttet institusjonen. Vi henviser videre til vår merknad til §3-5. NSU mener at studentenes styrerepresentanter skal velges av det øverste organet i studentdemokratiet eller ved urnevalg.

Det bør være det høyeste studentorganet som fastsetter valgperioden for studentrepresentantene i institusjonsstyret, siden det kan være ulike behov ved de enkelte institusjonene, men det bør settes en øvre grense på fire år.

Flertallets §11-5 og mindretallets §9-6

NSU mener at dersom det skal behandles saker i styret med direkte konsekvenser for studentene, skal det være minst én studentrepresentant tilstede på styremøtet.

Flertallets §11-7 og mindretallets §9-8

NSU mener at det bør være opp til Kongen i statsråd å avsette styret, ikke departementet.

Flertallets §11-8 og mindretallets §9-9

NSU mener at det må stå i stiftelsesdokumentet hvordan studentdemokratiet skal organiseres, og at studentenes styrerepresentanter skal velges av det øverste organet i studentdemokratiet eller ved urnevalg.

Flertallets §11-11 og mindretallets §9-12

NSU mener at rapport om studentdemokratiets tilstand skal følge med institusjonenes årsmelding.

Flertallets §11-12 og mindretallets §9-3

NSU mener at en valgt rektor skal være regelen og ikke unntaket ved statlige utdanningsinstitusjoner. En rektor er en faglig leder og dermed noe mer enn en direktør for et selskap. Vi kan likevel forstå at det er enkelte institusjoner som vil ønske å ansette rektor, og dersom det er internt flertall for dette, ønsker NSU at det skal være åpning for det i loven.

Flertallets §12-1 og mindretallets §9-14

NSU støtter mindretallets intensjon, men vi bemerker at formuleringen er uklar og vanskelig å forstå. Hvis mindretallets forslag til bestemmelse blir gjeldende må den forklares bedre i merknaden.

Flertallets §13-3

NSU mener at det er riktig at det er departementet som skal kunne iverksette en granskning, men denne paragrafen må ses i sammenheng med § 11-7 om avsetting av styret. Fullmakten til a) å iverksette en granskning og b) å avsette styret, bør ikke samles i samme organ.

Andre kommentarer

Avslutningsvis vil NSU påpeke at Ryssdalutvalget ikke har vært et partsammensatt utvalg. Slik NSU ser det er det fordelaktig at utvalg av denne typen er partsammensatte for å sikre den nødvendige bredde og legitimitet i sektoren.